

Szerkesztőségi iroda:

Főiac, Csulak-féle ház,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények
küldendők.

Kiadó hivatal:

Pollák Mór könyvnyomdájá,
hová a hirdetések és
előfizetési pénzek
bérmentesen intézendők.

NEMERE.

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdászati lap.

A háromszéki „Házilpar-egylet” és a „sepsi-szentgyörgyi önkényes tűzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap heten
kint kétszer:
csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési feltételek:
Helyben házhoz kordva, vagy
vidékre postán külvé:
Egész évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyedévre . . . 1 frt 50 kr.
Hirdetmények díja:
3 hasábos peti-sorért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyilttör sora 15 kr.

Előfizetési felhívás

„NEMERE”

című politikai, társadalmi és közgazdászati lap
1878. IV. évnegyedére.

Előfizetési feltételek:

okt. — december 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénzek a „Nemere” kiadó-
hivatalának Pollák Mór könyvnyomdájába
Sepsi-Szentgyörgyre küldendők

Előfizetőinket szívesen kérjük előfizetéseikre
megújítani, miután felesleges példányokat nem nyo-
matlathatunk.

A „Nemere” kiadóhivatala.

A porta magatartása.

A török szultán körjegyzéke képezi ma a
diplomáciai körök legújabb érdeklődése tárgyát.
A körjegyzék átnyújtott az európai kabine-
teknek, hihetetlen monarchiának is megkapta
eddig s ezzel Ausztria-Magyarország külügyi
viszonya a portához lényeges változáson megy
keresztül. A porta védekezik és monarchiának
ellen a katonának „kegyetlenkedéseit” hozza
fel indító okul. — Az orosz félhivatalos lapok
sokkal szenvedélyesebben kezdik az izgatást a
birodalom ellen, mint eddig s a portát illető-
leg tetszelegnek maguknak azon állításukkal,
hogy Törökországnak jogcime van Bosznia ok-
kupációja ellen tiltakozni.

Törökország megromlott államszerkezetét
nagyban ássa alá azon végzetes vakság, mely-
lyel az európai kongresszus minden határozata
ellen Oroszországgal vállvetve igyekeznek fe-
jökkel a falba menni.

TÁRCA.

Innen-onnan.

— Egy őszi napom falun. —

A hervadó leveleken még mosolyog a napfény.
Korán érő gyümölcsök fái pedig tetőtől talpig
kopaszok lettek. A háttérben mögöttem egy óriás
piros halom áll: az az erdő. A dusan lombozott
csérfaik fúrtei megvénültek a sir számára; komor,
méla csendesség van az erdőben. Nem viszhangzik
az vidám danáktól, pajkos gyermekek kacagó ki-
áltása nem veri fel rejtekéből a madarat: elköltöz-
tek ezek messzire. Az erdő felett valami csudálat-
os lilaszínű köd ül: utolsó elshajtott lehelete a
haldoklóknak.

Benn a faluban a kertek fái, a virágok lejárt-
szották az évre muló szerepüket. Az utakat sűrűn
lepték be a zizegő sárgapiros falevelek. Olykor-
olykor meglebben a szél; hűvösebb, mint máskor
s mégis oly kellemes illatot hozott felém: a her-
vadó virágok utolsó illatát.

A szomszédában egy barna-piros szép leány
csokorba fűzi azokat a bánatos kék szemű virágo-
kat, a miknek minden szirmához egy-egy eltűnt
kerti idyll boldog emlékei fűződnek. A kis leány
hosszasan mereng rajtok nagy fekete szemével s
aztán megcsendül ajkáról a dal:

„Ha meghalok, szellő legyező belőlem,
járó-kező holdvilágos mezőben.”

A természet szenderegni készül. Mint a fáradt
ember, becukja szépen szemét és álmodik. Átál-
modja a fájdalmat s nem érzi meg. Boldog termé-
szet!

Ott, a hol eddig a jó öreg néne ülni szokott
reggeltől délig és déltől estig, a nagy diófa alatt
most „felszabadult” borjúk legelésznek. Neki men-
nek a kukorica leszedett szárának és keresnek va-
lami zöltséget rajta; nem kapnak s busan állnak

A portának lett volna módja meggyőződni
Oroszország „megbízhatósága” felől s nemhogy
tiltakoznék az orosz befolyás ellen, ha-
nem annál sokkal előnyösebbnek látja mon-
archiánk ellen tiltakozni.

Sajnálatra méltó esemény, hogy a porta
ezen jó szándéka kivételében támogatást
vél láthatni a magyar ellenzéki sajtó
részéről is, a mint ezt a konstantinápolyi félhi-
vatalos lapok egész bőbeszédűséggel nem tartó-
zkodnak a világ elé tárni. Az ellenzék részéről nem
éppen következtetlenség az orosz-török politika
támogatása már csak azon szempontból sem,
hogy a kül- és belkormánylat eredménye mi-
nél kétesebb világításba helyeztessék; ha-
nem hogy a konstantinápolyi lapok nagyon el-
hibázták következtetéseiket az ellenzéki sajtó-
ból a magyar nemzeti érdekek másne-
mű alakulására: az már bizonyos.

Általában a porta ellen egész művelt Eu-
rópa méltán nehezelt. Anglia és Németor-
szág határozottan visszautasította a körjegy-
zést s a „Times” a többek közt így szól Török-
ország magatartásához:

„A főakadály az volt, hogy a törökök tul-
akartak menni a berlini szerződésen. A konven-
ció kimélni akarta a törökök érzékenységét, a
mennyire csak lehetséges volt a kongresszus
határozatainak s magának a földadatnak veszé-
lyeztetése nélkül és garanciákat kínált nekik.
A törökök inkább elvetik a garanciákat az
egész konvencióval együtt. Am lássák, ez az ő
dolguk.”

Rendkívül éles hangon szól a „Times” ve-
zércikke azon eljárásról, melyet a porta a ber-
lini szerződés végrehajtásának megakadályozá-
sa végett követ. „A török kormány semmi je-
lét sem mutatja, hogy látna a veszélyeket, me-
lyek fenyegetik. Akár területátengedéssel, akár
egyezmény kötéséről, lázadás lecsillapításáról,
reformok életbeléptetéséről van szó, Konstan-
tinápolyban a válasz mindig csak: non possu-

odább. A kukoricafosztásnak jórészt már lejárt az
ideje. A szép piros csövek fel vannak függesztve
az eresz alá. A gondos kezek szépen elrakosgat-
nak minden jót „télre”.

Az a kis falu, mely az Olt mellett egy cse-
des völgyben, elrejtve a nagy világ lármája, —
a külső zaj elől, oly nyájasan hívogatott zöldelő kar-
csu jegenyéi közül kikapadókál szép fehérre me-
szelt házaival: most még csendesebb, mint máskor.
— És ez a némaság, ez a hallgatás olyan jól esik
nekem!

A falu végén hosszú pipaszárból füstöl B.
bácsi, az én jó emberem. Törül megtiszt székely
typus. Nincs benne semmi természetellenesség; —
minden szava a megtestesült jószág s minden gon-
dolata a székelet annyira jellemző józan éssz mut-
tatja. Megvénült már s az idők hosszú sora fehér-
lik ezüst haján. Régen, mikor még a magyar füg-
getlen akart lenni s akaratát fegyverrel igyekezett
érvényesíteni, — ezeltől harminc esztendővel ő is
azok között küzdött, a kiknek nevékre kalapunk-
kat említek le ma is. Azok már rég csendes embe-
rek lettek. Megtértek ösapjukhoz s itt hagyták B.
bácsit, hogy hirt vihessen nekik a mostani világ-
ról is.

B. bácsi lassan eregette pipájából a füstöt s
mélyen gondolkodott.

A nap hanyatlóban volt. A hulló lombok
reszkette szálltak alá fájukról; a kutyák leányok
jöttek tele korszokkal; a házatérő nyájak lármája
belevagyult a leányok bus dalába.

Magam is elmerengtem. Megkondult az esteli
harangszó: hangja átszűrődött a csendes légen.
Emlékeim

„... Minden régi helyet bejár
Cserebogár, sárga cserebogár!”

Merengésből egy mély basszus hang vert fel:
— Jó estét öcsém uram!

Az öreg B. bácsi szólított meg.

Hosszasan beszélgettünk a jó öreggel. Hang-
jából, szavából a régi kor humanus érzése szólt.

mus! Pedig valaminek történni kell, még pe-
dig gyorsan. Törökország egy nagy chaos kezd
lenni s a kérdés többé nem az, hogy birodal-
mának eme vagy ama részét megtarthatja-e,
hanem hogy általában megmarad-e valami az
általános összerokadás közepette? “

II.

A török kormány, vagy legalább egyes kö-
zelei, eddig csak alattomban konspiráltak monar-
chiánk ellen. Most mindinkább szaporodnak a je-
lek, hogy hivatalosan is állást készül foglalni el-
lenünk. Ugy látszik, az a hír is megvalósult, hogy
a porta tiltakozó jegyzéket küldött a hatalmak-
hoz Bosznia és Hercegovina megszállása ellen, és
hogy a novibazári kerület okkupációját illetőleg
sem akar konvenciót kötni a bécsi kabinettel. De
hát miért nem tiltakozott a porta mindjárt a con-
gressuson Európa ezen határozata ellen? Most
mindenesetre késő lesz. A portának nem válik
hasznára semmiféle tekintetben sem ez a magatartás.
Ellenségeskedésével okvetlenül el fogja idege-
niteni még azon barátját is, a kik mint áldozattal
rokszenveztek vele és jogot ad azon két tarto-
mányának annectálására, melyeket meg akar men-
teni.

Berlin, okt. 8. A „Nordd. Ztg.” szerint az osz-
trák okkupáció ellen tiltakozó török jegyzéket
Szadullah bej tegnap nyújtotta itt át.

Bécs, okt. 8. Konstantinápolyból jelenti a „F.
Corr.” Lobanoff orosz nagykövet kijelentette a
nagyvezér előtt, hogy az oroszok csak akkor fog-
ják kiüríteni Drinápolyt, ha a berlini szerződés
minden pontja végre lesz hajtva, nevezetesen pe-
dig ha a Szerbiának és montenegrónak odaítél-
t terület ki lesz szolgáltatva. Hírlik, hogy Oroszország
kész beleegyezni, hogy a bolgár fejedelemség meg-
szavazhassa adóját és tárgyalja a közigazgatási
ügyeket.

A z okkupáció.

Bosznia északnyugati részében az úgynevezett
Krajnában még folynak ugyan csatározások; a
tulajdonképeni hadjáratot azonban a főparancsnok-
ság már befejezettnek tekinti. Mint az „O. L.”-nak
írják, a II. hadtest-parancsnokságnak eddig Brood-
ban volt „képviselése”, melyet br. Rambeg altá-
bornagy vezetett, néhány nap előtt feloszlott, s az

Beszéltünk politikáról, kormányválságról, Tiszáról
és Verhovayról, Andrássyról és Helffyről. Az öreg
egy-egy bodor füstöt eresztett szélnek s a kékes
füst lassan oszlott szét az aether-tiszta esti légen.

— A politikáról sajtósátság fogalmai vannak; nem
áruolom el azokat. Csak mikor a budapesti népgyű-
lésről beszéltünk, akkor látszott valami borús fel-
hő az öreg homlokán. Azt felelte rá, hogy „nem
igy akarták a hazát megmenteni 48-ban”. Igazat
adtam neki.

E közben egy kis sápadt fucska sompoly-
gott az öreg ur háta mögé s félénk reszketéssel
kezeihez nyult s megcsókolt. B. bácsi megsmi-
gatta a halvány gyermeket s nyájas rezgő hangon
azt mondta neki:

— Az isten áldjon meg! aludjál jól gyer-
mekem!

Volt e jelenetben valami különösen megható.
A gyermek szenvedő és mégis nyugodt, hálát ki-
fejező arca, az öreg jóakaratu, rokonszenves hangja
a fucskához, a gyermek tartózkodó s mégis őszinte
magaviselete kellemes hangulathoz hozott engem is.
Megkérdeztem, ki ez a gyermek?

Az öreg ur azt felelte rá: a vá.

És ezt a szegény gyermeket, a kinek apja,
anyja meghalt, a kinek senkje sincs ezen a föld-
dön: ezt a kis árvt az én jó öregem a harmadik
faluból fogadta magához.

Aldja meg az isten érte.

Eszembe jutottak a nőegyletök a melyek
ilyen árvt beh sokat tudnának visszaadni az
életnek . . .

Eszembe jutott a s.-sztygyörgyi nőegylet is!..
Koronázta siker fáradságukat!

Az őszi szél csipősebben fúj, a kolompások
elhallgattak. Barátságos hívogató füst nehezedett
a kis falu fölé s emlékeim közt, miket a hervadó
természet utolsó virágaiból szedtem, felém mosolyg
most is az a halvány kis árva gyermek arca . . .

Barbarossa.

A v á l s á g.

egész hadsereg parancsnoksága ismét br. Philipovich kezében, Szerajevóban egyesítettett. Ramberg br. most az V. hadtest parancsnokságát vette át; a II. hadtest tábornoki főnöke, Cornaro vezér; a II. hadtest tábornoka, most Brodóban levő őrnagy és a főhadiszállásnak még Brodóban levő összes tisztjei legközelebb vissza fognak térni Szerajevóba.

Egyidejűleg öröndetes hírt is tudattak ama családokkal, kiknek hozzátartozói az okkupáló hadseregnek vannak; ugyanis e hó 16-tól kezdve az összes postaintézeteken csomagokat is fognak Bosznába szállítani. Hercegovinába b. Joannovicéresélyes szervezési működése folytán már néhány nap óta lehet csomagokat küldeni. Az erre vonatkozó hivatalos hirdetések legközelebb közre fognak tenni. Ezek egyuttal értesítésként szolgálhatnak kereskedőinkre nézve, kik a cs. és kir. csapatok számára szükséges cikkeiket a téli időnyre most már mihamarabb oda szállíthatják.

Travnikból e hó 7-iki kelettel jelentik: A 26-ik gyalogezred egy zászlóalja harc nélkül bevonult Prozorba, ugyisint ezen ezred két százada Rovnóba, az utóbbiak különben már visszatértek Bugutjába. János fng. okt. 2-án békésen megszállta Glamocot; a lakosság előzékenyen viselte magát; a várban régi ágyúk találtak és tömördek lösz. A 10-ik vadászászlóalj Glamocban marad. Vasárnap osztanak ki a vitézségi érdemeket.

Dolui-Tuzlából írják a „P. N.”-nak: Bosznia sorsa a harcezon eldőlt. A városokkal az egyezmény ma kötött meg. Tuzla ma este fényesen ki van világítva. A helyőrségen itt maradt Rodics (60) és Váza (68) ezredék bandái minden utcán végig vonulva az ismert király-hymnust, s a magyar „Hazádnak rendületlenül”-jét játszották. A bosnyák nép, közben a törökök, is „Sivio madzsarai, Sivio Bosnyaki” éjlett kiáltott. A katonaság éjféli mulatott. Másnap reggel, (4-én) a Feljegyzések nevenapján minden ezred kivonult, s reggeli 6 óráig a fent említett két banda játszotta az osztrák és magyar nemzeti hymnust. A sanyarú hadjárat által megviselt katonaság üdvözlésekkel — ilyenekkel éltette királyunkat — s ekefelelve a zeneszó mellett minden nyomorúságot: kifejezést adott a feletti örömeinek, hogy Bosznia okkupációja be van fejezve a harcezon.

Hercegovinából egy hivatalos távirat röviden már jelentette azon látszólag jelentéktelen, de az országot és népet ismerők előtt rendkívül fontos hírt, hogy Trebinje, Zubci, Krusevica, Sutorina és Suma görögkeleti egyházközségeinek képviselői Joannovicéhoz feliratot intéztek, melyben haláljukat, hódolatukat, hűségüket és ragaszkodásukat fejezték ki. Ezen hír annál jelentősebb, mert a hercegovinai görögkeleti egyház legtekintélyesebb képviselői. Mint a montenegróiak faj- és vallásrokonai mindig ezekhez vonzódtak. Hogy most irántunk rokonszenven viseljenek, az Joannovicé tapintatosságára és ügyességére mutat, s remélni engedi, hogy a Hercegovinában levő csapatok számát legközelebb minden veszély nélkül meg lehet kevesíteni.

Bécs, okt. 8. Zach vezérőrnagynak egy Zavaljéból kelteztet s a zágrábi főhadparancsnoksághoz intézett távirata szerint, Reinländer vezérőrnagy tegnapielőtt, 6-án, egész napon át tartó szerencsés ütközetet vívott a Pecitól délkeletre eső magaslatokon erős felkelő osztagok ellen.

A veszteség, fájdalom, jelentékeny. A halottak között van Eltz alezredes a 76-ik tartalék-ezred parancsnoka, Polonyi a 71-ik tartalék-ezred hadnagya, Janowski a 12-ik vadászászlóalj alezredese, Müller a 48-ik ezred hadnagya. Megsebesült Pokorny az 1-ös vadászászlóalj őrnagya (könynyen) Lhay a 76-ik tartalék-ezred hadnagya (nehéz) Berthófi a 12-ik vadászászlóaljából (könynyen). Korzelt ugyanazon zászlóaljából (könynyen). Krinovic a 48-ik sorygalogezredből (könynyen). Veszteség a legénységől mintegy 100—170 ember.

A hó 7-én az ütközet ismét megkezdett. A két napi ütközet részletei még ismeretlenek.

* A honvédelmi miniszter értesülván arról, hogy némely hadkiegészítési kerületi parancsnokságok a f. é. ujoncoság folytán utógyének gyanánt besorozott avagy ilyeneké vált védőkelesek a hadjuttalék végleges számbavételé alkalmával a sorhadból nem bocsátottak el, illetőleg nem helyezték át a póttartalékba, sőt legújában a többi ujonccal együtt f. év okt. 1-ére tényleges szolgálata rendelték be, ennél fogva megkereste a közös hadügyminisztert, utatsa a hadkiegészítési kerületi parancsnokságokat, hogy az utógyének kezelését s a póttartalékba való áthelyezését a mozgósított ezredéknél is az eddigelő fennálló szabályok szerint eszközöljék.

* Andrássy gr. a porta óvására választ készít melyben, mint a „P. L.” jelenti, be akarja bizonyítani, hogy nem Ausztria-Magyarország az oka ha a berlini szerződésben említett konvenció a portával Bosznia és Hercegovina okkupációját illetőleg nem kötött meg; sőt inkább a porta egész eljárása azt bizonyította, hogy minden igyekezete oda irányult, miszerint a berlini szerződést a konvenció kibúvóján kijátssza. A jegyzék, mely az erre vonatkozólag Ausztria-Magyarország és a porta között folyt tárgyalásokról tiszta képet nyújt, a delegációk elé fog terjesztetni.

Nem történik ugyan semmi, de annál bővebben teremnek a kombinációk. A legserencsétlenebbek közé tartozik kétségkívül az, mely Széll s néhány már volt deakpárti államférfi s az egyesült ellenzék, sőt még a — szélső bal egy része közt is titkos összeesküvést keres a „régí Deakpárt” helyreállítására, illetőleg Tisza Kálmán megbuktatására.

A jövőre épített kombinációkban három név szerepel, mint a jövő magyar miniszterelnöke: Tisza, Bittó, Szilágy. Bécsből azt írják, hogy ott Tisza után — ha ő a parlamentben megbuknék, — Szilágyt szeretnék leginkább; Sennyey bárót a jövő, de nem a legközelebb jövő emberének tartják.

A kormány azon szándékát, hogy az országgyűlés azonnal válassza meg a delegációt, kormánykörökben úgy magyarázzák, hogy Andrássy akar minden mások előtt kiállni sikra; hogy — miután keleti politikáját ő csinálta, a magyar miniszterek pedig csak támogatták — előbb ő akar érte a maga alkotmányos fóruma, a delegáció előtt helyt állani; a mi — ha a delegáció helyesli eljárását — a magyar kormány helyzetét lényegesen megkönnyítene.

Andrássy grófot azonban e lovagias szándékának kivételében — szintén híri szerint — meg akarják gátolni azon ellenzéki elemek, melyek fővágát Tisza Kálmán megbuktatása képezi. Arra akarnak hivatkozni, hogy a felirat elkészülése — tehát a felirati vita megtartása — előtt az új országgyűlés semmi érdemlegest nem végezhet, tehát delegációt sem válasszhat; sőt némelyek a 70 főre megszorított szélsőbal egyenbeszélési talentumát is belevonják kombinációikba.

A osztrák miniszterválságról jelentik, hogy Herbst ur e hó 8-án éjjel távirati uton Bécsbe hivatott a Felsőházhoz. Egy másik távirat így szól: Bizonyosnak látszik, hogy nem Auersperg h. lesz az új kabinet feje. Rechbauer emlegetik elnöknek, s mellette Ferldert bel., Demelt igazságügyi- és ifj. Plenert pénzügyminiszternek. Herbst is kandidátus az elnökségre. Az alkotmányos párt tagjai a jövő hétre összejövetelt terveznek, hogy maguktartása felett megegyezzenek.

A háromszékmegyei közig. bizottság 1878 okt. 8-án tartott gyűlése.

(Vége)

A tanfelügyelői jelentés tudomásulvétele után referált tanügyi darabok közül felemlítést érdemelnek még a következők:

1) Olvástottatott vallás- és közoktatási m. kir. miniszter urnak 1872. sz. a kelt rendeleté, melynél fogva a megyei közigazgatási bizottság felhivatik, hogy a népoktatási törvény szentesítése után fogantatott legelő-elkülönítés alkalmából iskolai célokra kihasított „¹/₁₀₀” résznyi földterületet községként mutassa ki, megjelölésével annak, hogy ezen iskolai fekvőségek a kihasítás keletkezése óta mostanig mikép kezeltettek.

2) Előterjesztett Király Sándor sepsi-szentgyörgyi községi elemi népiskolatanító panaszfolyamodványa az iránt, hogy három éven keresztül folytatott tanítói működés után az iskolások által állomásától megfosztottat, a nélkül, hogy az indoklva lett volna. Kéri a közigazgatási bizottságot, hogy az iskolások törvénybe ütköző eljárását megsemmisítve, eddigi állomásába leendő visszahelyezését rendelje el.

Ezen kérelemre a tanfelügyelő rögtön vissza helyezést és az elmozdítást netalan kiáltásba helyező vádokok bekérését s ezeknek alapján nevezett tanítónak törvényes utoni eltilését hozván javaslatba, ezen javaslat a rögtön visszahelyezés elvételével azon hozzátétellel fogadtatott el, hogy az ügy érdemleges tárgyalása előtt az iskolások hiavasság fel felvilágosítást adni az iránt: minő alap, illetőleg minő szerződés mellett lett Király Sándor az 1873/6-ik tanév mint próbáev letelése után az 1876/7. és 1877/8-ik tanévekre is alkalmazva s minő okoknál fogva nem terjesztett nevezett községi tanító 187¹/₁₀₀-ra történt mgválztatása szabályos jóváhagyás és díjlevéli megerősítés alá?

5. Az egerpataki ev. ref. egyházközség felekezeti iskolájának ez év folytán történt községivé alakítása alkalmával az iskolahelyiséget évi 2 f. rt. haszonbérlettel és mellett a tulajdonjog fentartásával a községi iskola javára átengedvén s ezenkívül magát évenként még 6 f. rt. Kézpénz fizetésre is kötelezvén, az erről keletkezett s az erdélyi ev. ref. egyházkerületi főigazgató tanács által már korábban megerősített szerződés a megyei közigazgatási bizottság részéről is jóváhagyandónak határozottatott.

4. A bodolai községi elemi népiskolának 187¹/₁₀₀ tanévi fenntartási költségvetése felterjesztést végett azon kérdés mellett nyújtatván be, hogy az ottani, 300-nál többre menő tanköteles növendékek oktatására a most meglévő egy rendes tanítónál és két kántor segédtanítónál állomáson kívül még egy negyedik rendes tanítói állomás rendszeresítése is engedélyeztessék: ezen kérdés pártolón felterjesztetni határozottatott vallás- és közoktatási miniszter ur ó nmilghoz.

5. A kisborosnyói és málnási községi népiskolai tanítók pénzfizetésük huzamos időn keresztül pysszatartása miatt a megyei kir. tanfelügyelőnél anaszt emelvén, miután kiűnt, hogy ezen mltat-

lan megrövidítés az 5%, pótdadónak be nem szolgáltatásából eredett, az illető községi előjárók ellen hivatali hanyagság címén fegyelmi kereset indítása rendeltetett el.

6. Szabályszerű eljárás, illetőleg bizottsági jóváhagyás folytán ez uttal a következő képesített tanerők nyertek e megye területén rendes tanítói alkalmazást.

a. Az illyefalvi községi elemi népiskolánál Gál Károly és Csusz Anna.

b. A márkosfalvi községi népiskolánál Bölcskőy Örsze.

c. A nagyborosnyói k. népiskolánál: Földes Géza.

d. A körösi népiskolánál: Cseh Lajos.

e. A makasi községi népiskolánál: Magyar György és Köszegi Róza.

f. A szacsvai községi népiskolánál: Kónya Lajos.

A betérjesztett díjlevelek minden kivétel nélkül szabályszerű megerősítésben részesültek.

VIDÉKI ÉLET.

Nagy-Borosnyó, 1878. okt. 9.

Tekintetes szerkesztő ur!

A sors csapái az idő szerint megterhesedtek Nagy-Borosnyó községünkön.

A mult évben 80 növendékünket ragadá el a roncsoló toroklob, mely számot szaporítá a jelen év is 15-tel.

Ezelőtt 10 héttel a villámcsapás rombolá templomunkat. Azóta gonosztevő kezek éjszakai gyujtogatással rémíték községünkét. Csak a legközelebbieket említem fel.

Október 5-ére virradólag — vasárnap — egy atyánkúnak csüre borult lámba; hétfőn éjszakai 11 órákor egy más gazdának csüre gyult fel. De még itt nincs vége a vésznek.

Az ekkori tűzoltásban ellankadt nép már kezdett vala hazamenni, midőn ismét megkondultak a vészharangok: a mester csürkertjében egy kazal szalma gyult meg. Azalatt, míg ezt oltanak, a papi csürkertben is egy nagy kazal szalma lobbant fel. Minthogy az oltáson nagy számú nép volt jelen, mind a papi, mind a mesteri 3 ölnyi távolságban levő csürök szerencsére megmentettek.

Már reggeledett s az oltásban elfáradt népesség haza indult, midőn a paplakban a cselédség lármát ütött: „A papi udvaron levő rakás szalma meggyult!” És így nyolc óra alatt öt gyulás történt. Még ezelőtt is 3 héttel 24 óra alatt 2 épület gyujtatott fel és égett el.

Most már kirendelt órállók őrködnek az utcákon.

Minő istentelenségek kivételére nem képes az elfajult gonosztevő! Ugy látszik, mintha Nagy-Borosnyó elhamvasztását véte volna célba.

Az szomorú történetrajza a Nagy-Borosnyó községünkre nehezült balsors csapásainak.

— r — i.

Az alakulandó nőegylet

érdekében következő felhívást bocsátotta ki a s. szentgyörgyi segélygyűjtő bizottság:

Sepsi-Szentgyörgy város nemesen érző lelkes hölgyei azon felhívásunknak, hogy megsebesült harcosaink s otthon maradt családjuk részére fillér-estélyeket rendezzenek, honleányi készséggel engedtek. Ezen estélyek megteremtették az alakulás, a közelebbi társulási eszméjét, melyre városunknak oly nagy szüksége van.

A közelebbi fillér-estélyen e célból indítvány tétett egy állandó nőegylet való alakulásra. Az indítvány nemes céljához illő lelkesedéssel, általános pártolással találkozott. Számos aláírás is történt ez estélyen, és e körülmény arról adott fényes tanúságot, hogy Sepsi-Szentgyörgy város nőközönsege a társadalmi élet magasabb fejlesztésére helyes érzékkel bír.

A nőegylet megalakulása tehát már csak igen rövid idő kérdése.

Nem célunk ezuttal annak irányát az ügy is eléggé tájékozott közönség előtt hosszasanban fejtegetni: meglegszünk ezuttal annyival, ha városunk és közel vidékünk elhanyagolt árva-szegényügyére utalunk. Mennyi elnyomorodott, hány munkakép-telen, mennyi házi szegény nyomora vár a társadalomtól enyhítést. Összetett erővel, közös munkasággal segítsünk rajtuk!

A női erények legnemesbuke, a könyörület, a szeretet parancsolja ezt nemünknek.

Alakuljunk e célból rendszeres nőegylettel!

Ezen egyletnek tagja lehet minden feddhetlen jellemű nő vagy férfi, vallás-, rang- és nemzeti különbség nélkül. Felhívjuk tehát önt, ki a nemes célokért eddig is készséggel áldozott, szíveskedjék a mellékelt iv valamelyik rovatába beiratkozni s folyó hó 13-án, azaz vasárnap délután 3 órákor a városház a nagyteremben tartandó alakuló gyűlésre megjelenni.

Maradtunk teljes tisztelettel

Sepsi-Szentgyörgy, 1878. október 11-én

A s.-szentgyörgyi nők segélygyűjtő bizottsága nevében:

Bogdán Istvánné,

Sebestyén Sándorné.

A vall és közokt. miniszter

következő felhívást intézett a főispánokhoz:

Méltóságos főispán ur!

Kísérletet tenni arra, hogy a hazai művészet, műipar és ipar minden ágában versenyesséssünk a külfölddel, s az e körbe tartozó cikkeket itthon állítva elő, e részben se szorjulkunk a külföldre: a kormány egyik első rendű gondját kell hogy képezze s képezi is valóban.

Azon nehézségekkel szemben, melyekkel hazai iparunk és művészetünk küzd, nem egyhamar remélhetjük ugyan, hogy e cél minden irányban és teljesen elérve legyen, de annál inkább kötelességünk azon ipari, műipari és művészeti ágakat, melyekben ez már is eléretett vagy megközelített, oly anyagi támogatásban részesíteni, mely azokat a kitartásra és nagyobb felvirágzásra s tökélyesülésre képesítse, a többieket pedig szintén versenyre serkentse.

S kötelessége ez nem csak a kormánynak, hanem testületeknek és egyeseknek is, kiknek szükségletük kívánja s módjuk engedi, hogy műipari és művészeti tárgyakat rendeljenek meg, hogy ha azok a külföldiekkel mind árban mind minőségben versenyeshetnek, előnyt adjanak a hazai terméknek a külföldi felett.

Ily célból hívom fel méltóságod figyelmét a kezdeményezésem folytán közelebről Budapestén (az egyetemi növénykert szomszédságában) berendezett üvegfestészeti intézetre, mely részben a bécsi és insbrucki hasonló intézetek mintájára, továbbá:

Kracmann és Ulke müncheni intézetők tekintetbe vételével s velők, ott létező intézetők egy részének ide áthelyezése iránt szerződésre lépve, immár működését meg is kezdette, s úgy részint e műiparág körébe eső cikkeket itt helyben előállítva, részint magyar ifjaknak erre kiképzése által az első lépés megvan véve az üveg festészetnek hazánkban is meghonosítására.

Ily kedvezmény magában is pártolásra léven érdemes, de a nevezett intézetnek a külfölddel való versenyképességénél fogva áldozatot sem igénylő, felhívom méltóságodat, hogy ha a vezetés alatti törvényhatóság területén s hatáskörében, bármintemű köz- vagy magániparkészésnél üvegfestészeti tárgyakra (festett ablakokra stb.) leendő szükség, azokat a fentebb említett budapesti intézetnél szíveskedjék megrendelni, s ugyan erre alkalmas módon a közönséget is figyelmeztetni.

Budapestén, 1878. szept. 24-én

Trefort.

CSARNOK.

A babona mint szülői örökség.

Mennyire nyeri a gyermek szülőtől testi és lelki tehetségeit: sokakat foglalkoztatott s később kivül sok érdeket is hozhatni fel e tárgyban; de a kutatások eredményét megállapítani nem kevés nehézséggel jár.

A testi hasonlatosság majdnem mindennapos példákát állít elének apa és fia, anya és leány között, sőt szabadabb körben forogván, a cynocephal oroszóni Adrian Jettichjew (kutyafejű embertől) Fedor fia szintén örökölte alul a 4, felül az 1 met-szofogat, képen a kutyáéhoz hasonló szörzözetet és evel együtt járó csontszerkezeti változást is.

A testi egyediségek ritkán maradnak vissza a szülőkre. Zimmermann állítása szerint Skóciában egy ember élt, a ki emberhúst evett; leányán, kit egy éves korában választottak el apjától, — a kit máglyára vittek — némileg látszott e hajlam.

Nem csupán a testi egyedek, de a lelki tulajdonok is átszállnak részben a gyermekekre. Így Mozart apja a salzburgi püspöki kápolna thörstája volt. Azonban bár mennyire fontos is e fenti és ehhez hasonló számos adatok, még sem lehet feltétlenül elfogadni azon állítást, hogy okvetlenül öröklök a gyermekek szülői tehetségeit, vagy hibáit. Az ataviszmának Comenius Amos „Fabula rasa“-ja: „a gyermek lelke olyan, mint a viasz, a mily vonásokat vonsz arra, azok életén át látszani fognak“ — utját állotta. Nem tulajdonítható e Mozart, Bethoven ismert kiválóságai a már bennök, mint akármely másban meglevő és az inger által számtalanszor felszólított zenei ingerlékenységnek, mely a gyakori felhívás által mind tökélyesebb és erősebbé vált? Mindezekből következik, hogy az inger, mit cselekedetnek is nevezhetünk tágabb értelemben, oly befolyást legyen a szülőkről, hogy az csak a nevelést, igazat honosítsa meg a lélekben.

A gyermeki lélek alaperői a cselekvés, kedély és ez utóbival rokon a képzelem. Minthogy tárgyam e két utóbira, de kiválóan a képzelem s annak az általam tapasztalt téves irányu fejlesztésére vonatkozik: az első részletezésbe nem bocsátkozom.

A szülők, dajkák által nagyobb részint öntudatlanul táplált képzelmeik, melyek határozott hangulatokká erősödnek, oly mérvben, hogy az akaratnak semminemű befolyást nem hagynak fenn: a későbbi kornak igen sokat vonnak le az élet jelentőségéből. Ilyenek az igen káros befolyásu rémes költött dolgok, melyeknek rendszeren vagy boszorkányok, vagy kísértetek a hősei.

Hogy mennyire képesek az ilyenek a szeplőtlen gyermeki kedélyt megmetyélni: álljanak itt a következő mystikus hypothesisok, melyek a zsenge korban szájhagyományyszerűleg adattak át s jelenleg is a nép ajkán forogva borsóztatják a hallgatóság hátát. S a mi még legtermészetesebb, káros hatásuk nem egyszer bizonyult már be.

Mondják, hogy egy asszony boszorkány volt s minden este a temetőbe járt, titkos mesterségéhez egy tarisznyával földet hordani. Történt azonban, hogy egy ember (a neve is ismeretes) lovakat őrizvén ott, megkérdezte, hogy: — „Mit keres nékem?“ — A boszorkány a váratlan körülményre eltűnt, de tarisznyáját egy sírkövön hátra hagyta, mit az ember felvett s magával vivén, otthon fel-függesztette az istálló gerezdjére. Másnap azonban az ember halálos beteg lett. Kora reggelen a mi asszonyunk megkereste a beteget s kérte, hogy adja elé tarisznyáját. Természetesen a terhesbeteg nem tudott szólni, de neje behozta az idegen holmit s átadta a tulajdonosnak. Erre az asszony a tarisznyával bedörzsölte a beteget s így szólt: „Többet a hol bajod nincs, oda ne szőlj; köszönd annak éted, hogy tarisznyám megvan,“ — mire amaz rögtön lábra állott.

Minden éjjel keserves sirást hallanak egy temetőben. Mig egy uj sirt ki nem ástak, hol egy verező szakállu ember volt felállva s egy érintésre porrá nem omlott az: nem szűnt meg a sirás.

Igen sokat lehetne felemlíteni a boszorkányok, kísértetekről, melyek között a beteges lelkű szemtanu sem képes a különbséget megtenni. Elég az hozzá, hogy egyik ló-, másik béka-alakban kísért; azt elesküszí menyire földre, lelkiüdvösségére. Az ilyenekkel töltik meg a fogékony gyermeki lelket, a mit a férfikor nem, de a koporsó vesz le az emberről.

Itt a példa rá: Haláleset történik, (erre tanubizonyosság él). A ravatal a templom hátsó fülkéjében állott, hová két egyént utána küldének, hogy a halottat még azon éjen közszemlére tisztességesen kihelyezzék. A mint a két egyén a templom pitvarába ér, a deszkapadlón valami olyan kopogást hallnak a sötétben, mint a milyen a dióhéj patkolt macskáé. Az egyik vállalkozó rendkívül megijed, de társának mondja s mindketten belépnek. Most a kopogás ugrándozással nőtte ki magát s a már künn megijedt bajtárs félelmében összerogyott. A másik azonban nem veszté el lélekjelenlétét, hanem egyenesen nekimegy a kopogónak s úgy sújtja a földhöz, hogy az rögtön kiadja lelkét. „Nesze! — mondá — a pap juha gyónni jött, tegnap a templom kerítésében legelt a dög.“ De nem volt kinek beszélni a tréfát; a bajtársat vállán vitte haza, ki harmadnapra ideglázban meghalt.

Dacára, hogy a még most is a nép ajkán forgó beteges phantasia szüleményei a jelenkorral lelétek magukat, utódokról utódokra át fog szállani az, ha fiatal korban elejét nem vesszük a dolognak. Ha a gyermek lelki világa annyira erősödött, hogy pusztán nyelv útján is képes képzeteket szerezni: elérte azon pontot, melyben óvatosan kell adni a mohón kapó léleknek a tápot. Ez azon 5—6 éves kor, melyben a még most is kísértethívők szülők által megmégdézettek lelkeik.

Legközelebb a kisdédhez az édes anya áll, az ő képe ragadja meg először magzata lelkét, ő hozza ragaszkodik, mint senkihez inkább a világon; az ő dala, öröme, fájdalom közös gyermekével. Még az első szó is az anyához szól, melyet a kisdéd először kimondott. — Kitől hall, tanul tehát a kisdéd a világon örömeit, mint anyjától? kinek hisz az inkább, mint anyjának, a kivel azonosnak érz saját lényét is?

Az anyáké tehát a felelősség. Ügyeljenek ők ne csak a test, de a lélek egészséges fejlődésére is. Hagyjának fel, vagy tiltssák meg másoknak az oly elbeszéléseket, melyek borzalmat és nem csodálattal ösztökélt tiszteletet ébresztenek az ifju nemzedékben. Ott van hazánk történelme, elég gazdag az dicso, nagy alakokban, melyek mintaképpen állíthatók gyermekeik elé. Azokat ép úgy elmondhatják mese alakban, mint a „hétfejű sárkányt“, meg a „vasorru kísértetet“. Ott épen úgy eltehetik a gyermek tisztelettel és bámulattal, mint a rejtelmes elbeszéléseknel félelemmel és undorral.

A mely kebelben az erkölcsletenség, a nemtelenségnek, rútunk uralma fensőbbeséget gyakorol az igaz, szép és nemes felett, ott az egy igaz isten eszméjének behatása alatt a lélek nem mondja magának: „hiszem és vallom“; ott könnyebben gyökereznek azon tévhitek is, melyek az emberi tekintélyt nagy mértékben lealacsonyítják.

És mi ennek az ellenszere?

Töltsék be, míg a gyermek a szülői körben forog, annak lelkét azon drága talizmánnal, hogy mindenek felett van egy mindenható istene, a kihez teljes reménységgel, legbensőbb odaadással kell könyörögnünk szeretetért s a ki minket el nem hagy, ha jót cselekszünk.

Imádkozzék pedig az édes anya gyermekével együtt, de igaz lélekből, mert csak úgy hat az gyermekeire, s később az örömtől nem tud imádkozni, midőn meglátja gyermekeinek arcán a tisztá áhitatos lelket, melyen oly üdvös gyönyörködni, mert ő teremtetta azt.

Igy nem fér a lélekhez semmi bűn, tiszta marad az minden kísértettől s a legszelidebb képek vonulnak el a nagykorban is lelke előtt, tudván, hogy neki istene van s így mindene van.

Magyarai György.

LEGUJABB.

A válsághoz okt. 9-én d. e. fogadta ő Felsége Ghyczy Kálmán és b. Simonyi Lajos urakat.

Tiszta Kálmán és b. Wenckheim miniszterek okt. 9-én az esti vonattal Bécsbe utaztak. A min. elnök ez alkalommal előterjesztést fog tenni a királynak némely elhalasztatlan tárgyról; nevezetesen a pénzügyi tárca ideiglenes vezetéséről és — ha ez ő rá bíztnék — a belügynek szintén ideiglenes ellátásáról; végre a trónbeszéd ügyében. Ennek — vagyis a programnak tartalmáról, melylyel az új országgyűlés megnyitandó lesz — a „P. Lloyd“ és a „Hon“ azonos fejtegetéseket hoznak.

Bécs, okt. Ma délelben Ghyczy Kálmán, azután pedig báró Simonyi Lajos egyenkint egy órai kihallgatáson fogadtattak ő felségéltől. Mind a két férfit kifejtette nézeteit a külpolitikáról és Magyarországban uraikodó hangulatról, melyet ezen politika előidézt. Ghyczy azon véleményét fejtette ki, hogy valamint a delegatiónban, úgy az országgyűlésen is azon mód, melyszerint a kormány a maga politikáját elő fogja adni, mérvadó lesz arra nézve, hogy a tett lépések indokai miképen fognak befolylni a határozatok hozatalára. Simonyi báró az occupatio kérdésével szemben ismert álláspontját foglalta el, ő azt kárhozattat és azon nézetben van, hogy azt, mihelyt csak lehet és minél előbb szüntessék be.

Bécs, okt. 9. A „N. W. Abendblatt“ írja: dr. Herbst ma délelőtt 11 órakor külön kihallgatáson fogadtattat. A gyűlésteremben azon hir jár, hogy Herbst, — politikai pártívei előtt, kikkel ma délelőtt találkozott, kijelenté, hogy nem vállal magára kabinettalkotást, ha a korona ezzel megkínálná, mivel Andrássy politikáját kezdettől fogva nem helyeselte. — Azon véleményen van, hogy a képviselőház eddig nevezett tagjai egyike sem vállaltat el ily megbízást. Ezen nézettel ellentétben áll a néhány, a kormánnyal érintkező körök azon állítása, hogy dr. Reshbauer fog biztatni a kabinet alkotása.

A gyűlésteremben arról beszélnek, hogy dr. Feldert is meghívták ma a fejedelemhez. — E hirt azonban megczafolja azon körülmény, hogy Felder a pénzügyi bizottság bizottságából való elmaradását betegsége által menté ki.

Bécs okt. 9. A „P. Corr.“ Konstantinápolyból az utolsó török körjegyzék genezisérol közléseket hoz: E szerint bebizonyul, hogy a tulajdonképe portabeli körök az Ausztriával jó viszony fenntartására nagy súlyt fektetnek, most is ép úgy mint előbb. A porta képviselője Bécsben utatást kapott, hogy ily értelemben nyilatkozzék, és a „P. Corr.“ által is meg van erősítve, hogy ez így történt. Mindazon által tény az, hogy Ausztria ellen Konstantinápolyban izgatás van folyamatban. Melyet nem egyedül a szultán palotájában kell keresni, hanem az csak onnét terjesztetik szét. Ezen izgatás a Magyarorszában felmerülő politikai események által még erősen előmozdittatik, és már azon pontra jutott, hogy Magyarorszában bekövetkező eshetőségekre is építenek reményeket és azokra biztosítanak, melyek Bosznia okkupációjára török óhajások szellemében visszahatnának. Ezen eszmélnélat befolyása alatt keletkezett a körjegyzék, azon világszerte ismert iránynyal, hogy a magyar ellenzéknek egy új támaszt adjon az izgatásra az okkupáció ellen. — A kelet ruméliai bizottságban az orosz delegatusok részéről Anglia kívánságára, mi a porta is aláírta, egy kormányzó nevezetett ki Kelet Rumélia részére, és az illetőségi kérdés is megtétezt, a többi delegatusok utasításokat kértek.

KÜLÖNFÉLEK.

— A háromszéki muzeum részére özv. Szabó Dávidnak urasszony 8 drb. régi ezüst pénzt és 1 drb. rézpénzt adott át szerkesztőségünkhöz. Az értékes adományt köszönettel vettük s átszolgáltatjuk illetékes helyére.

† Necrológ. Kozma István, alsó-csarnátoni nemeskeblű, szorgalmas birtokos, 50 éves boldog házassága után 88 éves korában megszűnt élni. Temetése f. hó 13-án leend Alsó-Csarnátonban a ref. szertartás szerint. Nyugodjanak csendesen porai!

— A közlelbi állírestély ismét elég látogatott volt. Ez alkalommal Simó Dénes, ref. gymn. segédtanár egy érdekes előszálat tartott a német babonákról. A csinosan összeállított munkát élvezettel hallgatta közönségünk s felolvastó többször megjeljenete. A következő állírestélyen Gyárfás Győző ur fogja felolvasni „a nevetésről“ írt munkáját.

— Mult szerdán és csütörtökön volt az őszi „sokadalom“ (nagy vásár). Az idő kedvezett s nagy piacnak örvendettek a behozott árak; legtöbb kelendőse azonban a ruháknak volt. A szabók ez alkalommal szokatlan számban és itt rég nem látott nagy mennyiségű árucikkkel rukkoltak ki.

— A brassói magyar társalgó egyet folyó hó 20-án, d. u. 3 órakor saját helyiségében rendkívüli közgyűlést tart, melyre az egyleti tagok meghívhatnak. Brassó, 1878. okt. 9-én. A válságtörvény.

— Vadászterence. Tatán gr. Eszterházy Miksa vadaskertjében egy gróf urnál mulató angol a mult hó végén oly szarvast lőtt, melynek agancsain tizenhét ág pompázott.

— Ötödik közlemény a s.-sztygyörgyi nők segélygyűjtő bizottságához a Boszniaiban megsebesült katonák javára történt adakozásokról. Gidófalvi Anna k. a. gyűjtőívén: Potsa J. 1 frt. 22 kr., Elekes, Gidófalvi Pálné, Ilyés Tamásné, Kökösi Árpád, Nagy Ferencz, özv. Nagy Andrásné, Nagy Károly Karl Zill 1—1 frt. Szántó Antal 60 kr. Smahel A., mr. Szász Károly, Hubes, Vellenreiterné, Csóceri F., Lőrinc J., Szilágyiné, Ehrenberg, Bodó Mátyásné, 50—50 kr. Gidófalvi Anna 46 kr. Fejér J., Künnle, Imre Ferencz. Gidófalvi Jánosné 40—40 kr. Horváth László, Gy. Gy., Szász Józsefné, Makai Bálintné, Rápolti Mózsi, Gidófalvi Benedek 20—20 kr. Rácz József 12 kr. Bánffy Bartha Sándor Miklós András, Cserne József, Rápolti Andrásné, Ince György, Bartha Károly, Nagy Péter, 10—10 kr. összesen 18 frt.

— Harmadik közlemény a boszniai sebesültek javára begyűlt kegyadományokról: 1.) A s.-sztygyörgyi segélygyűjtő nők bizottsága nevében bizottsági elnök Bogdán Istvánné 8 nagysága által a következő adományok küldettek be. Késspénzben 500 frt. o. é. Sebestyén Sándorné urasszony részéről 8 darab háromszögű sebkötő, 5 drb. fásli és 50 drb. zsebkendő. Siposné urasszony részéről 3 drb. kendő és 4 drb. háromszögű ruha. Pollák Mórné urasszony 19 drb. háromszögű ruha 10 drb. fásli, 10 drb. sebkötő és 1 kendő. Bogdán Flóriáné urasszony 8 drb. sebkötő, 4 drb. fásli és 82 drg. tépés. Kovács Marika 25 drg. tépés. László Lajosné urasszony 1 kgr. tépés. Benkő Mihályné urasszony 60 drg. tépés és 1 ezüst huszas. Józsné urasszony 68 drg. tépés. Téglás Gáborné urasszony 1 kgr. 51 ogr. tépés és 19 sebkötő. Zajzon Károlyné urasszony 1 kgr. 67 drg. tépés és 10 sebkötő. Nagy Lajosné urasszony 8 drb. háromszögű, 4 drb. sebkötő és 4 drb. fásli. Csutak Jánosné urasszony 8 drb. háromszögű kendő. Tócali Endréné urasszony 6 orb. kendő, 5 drb. hosszú sebkötő. Bogdán Istvánné urasszony 18 drb. háromszögű, k. 12 fásli és 50 drb. sebkötő. Bogdán Andrásné urasszony 22 drb. hsz. k. 24 drb. hsz. sebkötő, 50 drb. nsz. sebkötő és 1 drb. hsz. sebkötő. A fillérestélyeken begyűlt 4 kgr. tépés. 2.) A k.-vásárhelyi „nőegylet” választmánya 139 frt. 12 kr. 3 kgr. 50 drg. tépés. 10 drb. sebháló, 21 drb. sebkötő, 8 drb. sebtakaró, 2 dr. kötött rékli és 2 pár gyapjú harisnya. 3.) Mélék Kristófné urasszony s.-sztygyörgyről 3 kgr. 22 drg. tépés és sebkötő. 4.) Nagy Istvánné tanítóné urasszony 33 drg. 5 gr. lentépes. 3.) Nagy Károlyné (börtönmesterné) urasszony 2 kgr. 10 drg. tépés. 6.) Bartha Józsefné urasszony 1 csomag fásli. 7.) Csiki Andrásné, Horváth László 1 frt. 10 kr.—1 frt. 10 kr. Nagy Anna 1 frt 20 kr. Potsa József Cseh Emil 1—1 frt. Antal Ilka, Antal Mari, Kis Jula, Benkő Jula, Czintos Józsefné, Szabó Póli Kovács Mózesné 50—50 kr. Franz Nobille de Cicogna tizedes 40 kr. Csiki An-

drás 30 kr. Schwarz Frigyesné, Schnabel Kata-Kurmesz Kata Csabai László, ifj. Cászár Bálintné, Nagy Józsefné vendéglősné, János Miklós 20—20 kr. Szabó Mali 15 kr. Kis Amáli, Nagy Gyula, Katona László, Molnár Éva asszony, N. N. N. O. X. X., Kis Berta 10—10 kr. Csiki Andrásné 1 kgr. Nagy Anna 1 kgr. Antal ilka és Benkő Jula 1 kgr. Schnabel Kata és Kurmesz Kata 1 kgr. 50 drg. Kis Jula 1 kgr. Schwarz Frigyesné 1 kgr. Nagy Elekné 50 drg. tépés és Czintos Józsefné egy csomag len rongy. — S.-Sztygyörgy, 1878. okt. 11-én. Potsa József, főispán.

— Helyreigazítás. A „Nemere” 87. számában a boszniai sebesültek javára begyűlt adományokról szóló 2-ik közleményben sajtó hibából a Temesváry J.-né 6 nagysága gyűjtőívéről 51 frt. 63 kr. helyett 1 frt. 63 kr. nyugtáztatván, mely az illetők megnyugtatóására helyre igazítottatik.

Szerkesztői posta.

H D G. Budapest. A vigjáték körletét ez évben alig kezdheljük meg.
L D. urnak Bécs. Jövő számunkra maradt
Sz. J.-né urasszonynak K.-Vásárhelyt. Az érdekes felolvasást jövő számunk hozni fogja, úgy szintén a másikat is.
T N. J. urnak Csik-Szereda. Annak a polemikának ohajtanak már végét szakítani. Kérjük tehát sziveskedjék kekeklő cikkekével másképp rendelkezni.

Érték- és váltó-árnyalam a bécsi cs. kir. nyilvános tőzsdén október 11.

Magyar aranyjáradék	83.35
" kincstári utalványok I. kibocsátás	—
" " " II.	111.75
" keleti vasut II. kibocs. államkötv.	73.75
" " " 1876. évi államkötv.	63.60
" vasuti kölcsön kötvény	98.75
" földtehermentesítési kötvény	78.—
Temesvári " " "	74.75
Erdélyi " " "	73.—
Szólódézmaváltsági " " "	74.75
Osztrák egys.-államadósság papirban	73.—
" " " ezüstben	84.50
" aranyjáradék	61.10
1860. államsorsjegye	71.45
Osztrák nemzeti bankrészevény	110.50
" hitelintézeti " " "	78.—
Magyar hitelbank " " "	227.—
Ezüst " " "	207.75
Cs. kir. arany " " "	5.58 ³ / ₁₀
Napoleon'd'or " " "	9.36
Német birodalmi márká " " "	57.90
London " " "	117.15

Felélős szerkesztő: Málk József.

Kiadótulajdonos: Pollák Mór.

Szópség!!

Az arcszin fiatal üdesége!

Felülmulhatatlan és nélkülözhetetlen szappannak bizonyult be és általánosan elismertett hölgyek és urak által a kitűnő párisi Dr. LEJOSSE-féle

SAVON RAVISSANTE;

ez a legjobb és leghirvesebb mosdószappan a világon; a ki egyszer megkísérettette, az soha többé nem használ más szappant.

A hatás biztosítottatik.
— Egy darab ára 50 kr. —

Felülmulhatatlan bőrszépítő szernek lett a hölgyvilág által általánosan elismerve a hivatalosan megvizsgált, kitűnő, ártalmatlan, valódi

Ravissante

Dr. LEJOSSE-től Párisban.

Ezen világhírű bőrtisztító szer valamennyi szépség- és leghatásosabbnak bizonyult szeplők, napégés, rezesség, sárga foltok, valamint minden bőrtisztítási biztosság eltávolítására

A RAVISSANTE az arcszínnek feltűnően szép, halvány rózsaszínű, bárszerű fiatal üdösséget ad, a bőrt és kezeket vakító fehérségűvé és gyöngéddé teszi, hűsítő és felüdítőleg hat a gyöngéd bőrt szerez a legkésőbbi öregségig.

Budapesten valódi minőségben kapható: Török József gyógyszerész urnál király-utca 7. sz. Sepsisztgyörgyön Ötves és Beterg urak gyógyszerzetében.

Nagy eredeti üvegtok ára 2 frt 50 kr.
Kis " " " 1 frt 50 kr.

Központi szétküldési raktár: Schwarc Henrik-nél, (Budapest, muzeum-körút 41. sz.) 13—

Az üzlet minden e nembe vágó árucikkkel dűsan fel van szerelve.

POLLÁK MÓR

Elfogad könyvekre megrendeléseket is, melyeket a t. közönség bolti áron kap.

ajánlja a t. c. közönség becses pártfogásába

ujjonnan berendezett

könyv- és írószerkereskedését

Sepsi-Szentgyörgyön.

Megrendelések elfogadtatnak minden, magyar és német nyelven megjelenő havifüzetekre

Az üzlethelyiség a ref. kollegiumépületben van.

Megrendelések elfogadtatnak minden, magyar és német nyelven megjelenő HAVIFÜZETRE